

Çocuk ve Çardak Kuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Çardak Kuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo'nun sıcak kahverengi bir teni, kıvrırcık siyah saçları ve hiç yerinde durmayan bir gülümsemesi vardı. Hazine bulmayı çok severdi: eğilmiş bir anahtar, mavi bir şişe kapağı, pürüzsüz gri bir çakıl taşı. Pazartesi sabahı en yeni bulduğu şeyi kuş yamalı küçük yeşil sırt çantasına koydu ve sınıfa koştu. "Ne bulduğumu bir görsen!" diye seslendi arkadaşına.

Sınıf kâğıt ve kalem kokuyordu. Gümüş saçlı Ada Öğretmen büyük kitap standının yanında duruyordu, yuvarlak gözlükleri ışığı yakalıyordu. "Bugün," dedi panosuna hafifçe vurarak, "ressam kalpli bir kuşla tanışacağız." Koca bir kitabı açtı. Leo yaklaştı, burnunun üzerindeki çiller kırıştı. Görmek için sabırsızlanıyordu.

Sayfada parlak mor-siyah tüylü küçük bir kuş duruyordu. Başında küçük bir alev gibi turuncu bir tepelik vardı. Parlak leylak-pembe gözleri ışıldıyordu. "Bu bir çardak kuşu," dedi Ada Öğretmen. "Eş çekmek için süslü bir gösteri alanı yapar." Leo'nun koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Sanat yapan bir kuş mu?" diye fısıldadı.

Kitaptaki kuş sadece gagalayıp zıplamıyordu. Dallar, otlar ve yosunlar topluyordu. Bunları küçük bir sahne gibi görkemli bir koridora örüyordu. Sonra ön tarafa parlak şeyler yerleştiriyordu: mavi şişe kapakları, parlak meyveler, hatta cam parçaları. Leo resmi parmağıyla çizdi. "Bu geri dönüşüm," dedi. "Kuş bulduğu şeyleri yeniden kullanıyor!"

Ada Öğretmen yavaşça başını salladı. "Aynen öyle. Doğa yaratıcılıkla dolu. Çardak kuşu sıradan şeyleri alıp onları harika yapar." Leo cebindeki şişe kapaklarını, çöp kutusundaki karton tüpleri, kapının yanındaki eski kutuları düşündü. Akıllı bir rüzgâr gülü gibi dönmeye başladı. "Ben de bir şey yapabilirim," dedi. "Büyük bir şey."

Teneffüste Leo planını arkadaşına anlattı. Arkadaşının soluk bir teni, kıvıltı saçları ve kulağının arkasına sıkıştırılmış bir kalemi vardı. "Bir çardak kuşu gösterisi," dedi Leo, "ama sınıfımızın maketi!" Arkadaşı ağız açık bir gülümsemeyle nefesini tuttu. "Bu şimdiye kadarki en iyi fikir!" diye sevindi. "Bulabildiğimiz her şeyi toplayalım. Ben yardım ederim!"

Okuldan sonra meşgul kuşlar gibi aradılar. Leo'nun yeşil sırt çantası hızla doldu: bir mısır gevreği kutusu, üç şişe kapağı, bir kurdele makarası, yırtık bir harita. Arkadaşı pipetler, düğmeler, parlak bir ambalaj ve boş bir yumurta kutusu ekledi. "Annem bunların hepsinin çöp olduğunu söylüyor," dedi. Leo sırttı. "Çöp, sadece henüz kimsenin yapmadığı hazinedir."

Eve dönünce Leo her şeyi yere yaydı. Mısır gevreği kutusunu küçük sıralar halinde kesti. Kâğıtları minik kalemler halinde yuvarladı. Mavi şişe kapakları yuvarlak sandalyeler oldu, bir kurdele okuma halısı oldu. Çalışırken dilini dışarı çıkardı. Yavaş yavaş maket sınıf yükselmeye başladı, parlak, renkli ve harika bir şekilde tuhaf.

Ertesi gün Leo maketini büyük bir kutuda sınıfa taşıdı. Onu nazıkçe masaya koydu. Arkadaşı ellerini çırpı. "Tıpkı bize benziyor!" dedi minik sıraları işaret ederek. Diğer sınıf arkadaşları etrafına toplandı, fısıldaşıp gülümsediler. Leo kendini sıcacık ve gururlu hissetti, yeni bir çardak yapmış küçük bir kuş gibi.

Ada Öğretmen yanına geldi, turkuaz hırkası hışırdadı. Bakmak için eğildi, ahşap boncukları tıkırdadı. "Leo," dedi yumuşak bir sesle, "eski şeyleri aldın ve onlara yeni bir hikâye verdin. Bir çardak kuşunun yaptığı tam olarak bu." Gülümsedi ve gözlerinin etrafındaki nazik çizgiler kırıştı. "Hayal gücün parlıyor."

Birkaç sınıf arkadaşının soruları vardı. "Biz de bir tane yapabilir miyiz?" diye sordu örgülü saçlı bir kız. "Geri dönüşüm kutusunu kullanabilir miyiz?" Leo o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık saçları zıpladı. "Evet! Herkes yarın bir şey getirebilir!" Arkadaşı kalemini kulağının arkasına daha sıkı sıkıştırdı. "Ben parlak ambalajları getireceğim," dedi. Bütün sınıf mutlu kuşların yuvası gibi vızıldadı.

O öğleden sonra sınıf birlikte çalıştı. Kutular duvar oldu, kapaklar sandalye oldu, pipetler minik kalem oldu. Leo arkadaşına mavi bir kapağı kavanoza yapıştırmasında yardım etti. "Bak," dedi, "bir kuş banyosu!" Sınıf maketi eskisinden daha büyük ve daha parlak büyüdü. Herkesin paylaşacak bir hazinesi vardı ve her hazine kusursuz bir yuva buldu.

Bittiğinde Ada Öğretmen geri çekildi ve kollarını kavuşturdu. "Bana önemli bir şey gösterdiniz," dedi. "Yaratıcılık sadece kitaplarda değildir. Doğada, ellerinizde ve attığımız şeylerdedir." Leo gösteriye baktı. Çöple yapan bir kuş, diye düşündü, ve çöple yapan bir çocuk da. Biz o kadar da farklı değiliz.

Cuma günü Leo evden bir şey daha getirdi: küçük mavi bir şişe kapağı. Onu maketin ortasına yerleştirdi, tıpkı bir çardak kuşunun en parlak hazinesi gibi. Sonra geri çekildi. Çilli gülümsemesi iyice yayıldı. "Başardım," diye fısıldadı. "Kendi çardağımı yaptım."

O gece Leo kitaptaki çardak kuşunu hayal etti, mor-siyah ve gururlu, parlak hazinelerini güneşte düzenliyordu. Sınıf maketini ve onu yapan bütün elleri düşündü. "Yaratıcılık her yerde," dedi tavanına. Cebinde güvenle duran mavi bir şişe kapağıyla gülümseyerek uykuya daldı.

Sabah Leo kırmızı spor ayakkabılarını giydi ve yeşil sırt çantasını kaptı. Arkadaşı köşede bekliyordu, kalemi kulağının arkasında. "Sırada ne yapalım?" diye sordu. Leo kapının yanındaki geri dönüşüm kutusuna baktı ve güldü. "Bilmiyorum," dedi. "Ama eminim cevap çoktan orada, bulunmayı bekliyor."